EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 2.2.2022
COM(2022) 30 final

Standardiseringpakke

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om gennemførelsen af forordning (EU) nr. 1025/2012 fra 2016 til 2020

1 Indledning

Forordning (EU) nr. 1025/2012[1] ("forordningen") udgør den retlige ramme, der gør det muligt for Kommissionen at anmode de europæiske standardiseringsorganisationer (ESO'er)[2] om at udarbejde standarder og standardiseringspublikationer for varer og tjenesteydelser til støtte for EU's politikker og EU-lovgivning, og om EU-støtte til det europæiske standardiseringssystems (ESS) funktion og fastsætter centrale kriterier for ESS' funktion.

I henhold til forordningens artikel 24, stk. 3, aflægger Kommissionen rapport om dens gennemførelse hvert femte år. Den første rapport blev offentliggjort i 2016 og dækkede perioden 2013-2015[3]. Denne rapport dækker hovedsagelig perioden 2016-2020 med begrænsninger i, at visse data kun var tilgængelige indtil 2019, men indeholder om muligt også ajourførte fakta og tal frem til 2021. I henhold til forordningens artikel 24, stk. 1 og 2, skal ESO'er og andre organisationer, der modtager EU-støtte, indsende årlige rapporter om deres aktiviteter. Disse rapporter er taget i betragtning ved udarbejdelsen af denne rapport. Til støtte for dataindsamling blev der bestilt en uafhængig undersøgelse[4].

2 Forordningens gennemførelse

Kommissionen iværksatte en række initiativer og foranstaltninger til støtte for gennemførelsen af forordningen. Til støtte for strategien for det indre marked fra 2015[5] og som led i standardiseringspakken[6] fra 2016 iværksatte Kommissionen et fælles initiativ om standardisering (JIS). Med en tilgang med inddragelse af flere interessenter og partnerskaber havde dette initiativ til formål at modernisere ESS for at bevare dets tiltrækningskraft, effektivitet og produktivitet. Initiativet blev opdelt i 15 forskellige delforanstaltninger, og dokumenterne er offentligt tilgængelige[7]. Der blev fremlagt en status i januar 2018[8]. Under hensyntagen til disse initiativer og foranstaltninger kan den nuværende gennemførelse af forordningen sammenfattes som følger.

2.1 Gennemsigtighed mellem standardiseringsorganer (artikel 4)

Forordningens artikel 4 fastsætter krav om standardernes gennemsigtighed mellem ESO'erne og de nationale standardiseringsorganer og mellem disse enheder og Kommissionen.

---

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 af 25. oktober 2012 om europæisk standardisering, om ændring af Rådets direktiv 89/686/EØF og 93/15/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF, 94/25/EF, 95/16/EF, 97/23/EF, 98/34/EF, 2004/22/EF, 2007/23/EF, 2009/23/EF og 2009/105/EF og om ophævelse af Rådets beslutning 87/95/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1673/2006/EF (EUT 316 af 14.11.2012, s. 12).

[2] De tre europæiske standardiseringsorganisationer i medfør af forordningen er Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN), Den Europæiske Komité for Elektroteknisk Standardisering (Cenelec) og Det Europæiske Standardiseringsinstitut for Telekommunikation (ETSI).

[3] COM(2016) 212 final.

[4] Study on the implementation of the Regulation (EU) No. 1025/2012 (Article 24) (undersøgelse af gennemførelsen af forordning (EU) nr. 1025/2012 — artikel 24) https://doi.org/10.2873/504681 og https://doi.org/10.2873/593923

[5] COM(2015) 550 final.

[6] COM(2016) 358 final.

[7] https://ec.europa.eu/growth/single-market/european-standards/notification-system_en#jis.

[8] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A52018SC0015.

Onlineværktøjer har lettet adgangen til udkast til standarder og gennemsigtigheden af standarder for de andre ESO'er, nationale standardiseringsorganer og Kommissionen som krævet i artikel 4. Adgangen til udkast til standarder og gennemsigtigheden af standarder i henhold til artikel 4 i forordningen på europæisk plan er blevet lettet af de onlineværktøjer, som ESO'erne indførte i 2015, da de indførte en mekanisme, der giver ESO-medlemmer/deltagende interessenter, Kommissionen og Den Europæiske Frihandelssammenslutning (EFTA) direkte onlineadgang til udkastene til europæiske standarder og standardiseringspublikationer. For så vidt angår nationale standardiseringsorganer havde ca. 70 % i 2019 onlineværktøjer, der letter adgangen til udkast til nationale standarder for relevante interessenter. På grundlag af rapporteringen fra civilsamfundsorganisationer og små og mellemstore virksomheder (SMV'er) er adgangen til NSB's aktiviteter ikke desto mindre fortsat en udfordring.

2.1.1 Vejledning

Som en yderligere opgave for at fremme gennemsigtighed udarbejdede Kommissionen i 2015 i samarbejde med ESO'erne et **vademecum**[9] med vejledning til ESO'ernes repræsentanter, Kommissionens embedsmænd, EU's medlemsstater og interessenter om den rolle, som standardiseringsanmodninger fra Kommissionen spiller[10], hvordan standardiseringsanmodninger fra Kommissionen skal udarbejdes og vedtages[11], og hvordan de skal gennemføres[12]. I 2016[13] udsendte Kommissionen også en generel **tjekliste** for **ESO'ernes gennemførelse af en selvevaluering** i forbindelse med forberedelse og levering af harmoniserede europæiske standarder til støtte for EU-retten med henblik på at fremme kvaliteten af standarder og resultater og en vellykket benævnelse i EUT. I nogle tilfælde[14] blev tjeklisten for visse politikområder tilpasset de særlige forhold i lovgivningen og andre sektorspecifikke krav.

Som led i Kommissionens omfattende vejledning om gennemførelsen af EU's produktregler indeholder den **"blå vejledning"**[15] et særligt afsnit om standarder (afsnit 4.1.2 og bilag VI)**.**

2.2 Inklusion og inddragelse af interessenter, herunder forskningsorganer (artikel 5 og 9)

I henhold til forordningens artikel 5 skal ESO'erne fremme og lette en passende repræsentation og virkningsfuld deltagelse af alle relevante interessenter, herunder SMV'er, forbrugerorganisationer og miljøorganisationer og sociale interessenter i deres standardiseringsaktiviteter. De identificerede interesseorganisationer, der i øjeblikket modtager EU-finansiering (også kendt som "bilag III-organisationer"), er standarder for små virksomheder (SBS), forbrugerorganisationernes europæiske standardiseringskontor (ANEC), den europæiske borgerbevægelse inden for miljøstandardisering (ECOS) og Den Europæiske

[9] SWD(2015) 205 final af 27. oktober 2015.
[10] https://ec.europa.eu/docsroom/documents/13507/attachments/1/translations.
[11] https://ec.europa.eu/docsroom/documents/13508/attachments/1/translations.
[12] https://ec.europa.eu/docsroom/documents/13509/attachments/1/translations.
[13] Ares(2016)6548298 af 22/11/2016.
[14] F.eks. direktiv 2014/30/EU og 2014/53/EU.
[15] https://ec.europa.eu/growth/single-market/goods/building-blocks_en#blue-guide.

Faglige Samarbejdsorganisation (EFS), der repræsenterer henholdsvis SMV'er, forbrugere, miljø og arbejdstagernes interesser.

På **europæisk plan** (artikel 5, stk. 1, i forordningen) er bilag III-organisationer berettiget til at deltage på politisk plan i alle ESO'ers forvaltningsorganer og på teknisk plan i CEN-Cenelecs tekniske organer og ETSI's tekniske udvalg. Siden sidste rapport er der taget nye initiativer for yderligere at forbedre deres inklusion og virkningsfulde deltagelse.

I 2017 gennemførte CEN og Cenelec en ændring, hvorved ikkeindustrielle bilag III-organisationer (ANEC, EFS og ECOS) kan afgive formelle udtalelser om udkast til standarder (den såkaldte "ret til udtalelse"). Hvis der foreligger en ikkepositiv udtalelse, skal det tekniske udvalg, der er ansvarligt for udarbejdelsen af den pågældende standard, overveje begrundelsen for udtalelsen og give feedback. Det kan også føre til revision af udkastet til standard. Samlet set var 76 % af alle de formelle udtalelser fra samfundets interessenter positive.

I 2017 lancerede ETSI et "3SI-program" for at samarbejde med bilag III-organisationer. Dette program omfatter rundbordsdrøftelser med ETSI-embedsmænd og en repræsentant for interessenterne i ETSI ("3SI-advokaten") for at drøfte inklusivitetsspørgsmål. ETSI har ikke indført mekanismer svarende til CEN's og Cenelecs mekanismer for at give ikkeindustrielle bilag III-organisationer en mere strukturel rolle i udviklingen af standarder, f.eks. en formel ret til at udtale sig. SBS udtrykte utilfredshed med ETSI's inklusivitet i sommeren 2021 i forbindelse med den offentlige høring om køreplanen[16] for Kommissionens fremtidige standardiseringsstrategi og bemærkede, at "*ETSI indtil videre ikke har afsat tilstrækkelige ressourcer og budgetter til at øge sin inklusivitet*"[17], hvilket en anden SMV-sammenslutning har bekræftet[18]. Lignende udtalelser er blevet fremsendt i den relevante artikel 24-rapportering fra andre organisationer, der finansieres i henhold til forordningen. F.eks. lyder det i ANEC's rapport for 2019[19]: "*ETSI er tilbageholdende med at uddybe sine bestemmelser om inklusivitet og mener, at det er i overensstemmelse med forordningen. Bilag III-organisationer mener imidlertid, at ETSI ikke er i overensstemmelse*." På samme måde hedder det i ECOS[20]: "*Bilag III-deltagelse i ETSI er stadig mere kompleks sammenlignet med de to andre ESO'er."* Et af deres argumenter er, at processens inklusivitet ikke kan adskilles fra stemmerettigheder, fordi de industrielle interessenters stemmerettigheder i ETSI er højere end de samlede stemmerettigheder for nogen anden kategori af interessenter eller myndigheder. Andelen af ETSI-stemmerettigheder fra nationale standardiseringsorganer fra EU-medlemsstater er på ca. 2 %. Stemmerettighederne fra andre ikkeindustrielle interessenter (civilsamfundet, den akademiske verden, forskning) kan dårligt tælles i tilfælde af en afstemning.

[16] https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13099-Standardisation-strategy_da.
[17] https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13099-Standardisation-strategy/F2665680_en.
[18] https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13099-Standardisation-Strategy/F2665677_en.
[19] https://ec.europa.eu/docsroom/documents/44748.
[20] https://ec.europa.eu/docsroom/documents/44749.

Disse bekymringer er blevet gentaget af visse kategorier af interessenter, navnlig i forbindelse med tilgængelighed, hvor nogle repræsentanter for personer med handicap kæmpede for at opfatte processen som inklusiv og måtte forlade sig på kontakter med forbrugersammenslutninger. Selv om en sådan kontakt gennem forbrugersammenslutninger strengt taget ikke er i strid med forordningen, sætter de forskellige kategorier af interessenter spørgsmålstegn ved, om der lægges tilstrækkelig vægt på inklusivitet.

2.2.1 Forskningsorganer

Med hensyn til gennemførelsen af forordningens artikel 5, stk. 2 og 9, fremhæver rapporterne fra ESO'erne[21], at der var forskellige aktiviteter, der involverede forskningsorganisationer. Rapporterne er imidlertid ikke helt klare med hensyn til aktiviteternes effektivitet, f.eks. med hensyn til deres indvirkning på vedtagelsen af specifikke standarder eller øget deltagelse.

I forbindelse med en relateret udvikling i oktober 2016 og igen i oktober 2021[22] undertegnede CEN, Cenelec og Europa-Kommissionens Fælles Forskningscenter (JRC) en samarbejdsaftale om at forbinde forskning og innovation med standardisering for at hjælpe med at foregribe standardiseringsbehov og tilpasse sig de strategiske prioriteter.

JRC samarbejdede også med COST-sammenslutningen gennem JIS om at informere om og uddanne i om fordelene ved standardisering i forhold til den forskning og innovation, der udføres i forbindelse med COST-projekter. Gennem denne forbindelse har CEN-Cenelec leveret en række uddannelsesmoduler siden 2019.

2.2.2 IKT-værktøjer

ESO'erne rapporterede om investeringer og brugen af IKT-værktøjer til at øge ESS' effektivitet og lette standardiseringsaktiviteter (f.eks. samarbejde mellem medlemmer, møder, udarbejdelse af udkast, adgang til arbejdsdokumenter og standardiseringsprodukter samt fjernkommunikation og -godkendelser).

2.3 Samarbejde mellem nationale standardiseringsorganer og ESO'er

De nationale standardiseringsorganer og ESO'erne har indført mekanismer til at lette udvekslingen af bedste praksis, f.eks. rådgivende grupper, overvågningsudvalg, møder og retningslinjer. De tre ESO'er anvender en række værktøjer til at lette og forbedre udvekslingen af bedste praksis indbyrdes og mellem nationale delegationer (f.eks. gennem ETSI's møder mellem lederne af de nationale delegationer). De europæiske standardiseringsorganisationer samarbejder også om aktiviteter, herunder uddannelse, forskning og udvikling på forskellige standardiseringsområder, såsom fælles uddannelsesaktiviteter vedrørende standardisering, der gennemføres af CEN-Cenelec.

I slutningen af 2021 gav nogle nationale standardiseringsorganer udtryk for bekymring over deres rolle i ETSI. Der er igangværende drøftelser mellem ETSI og nogle europæiske

[21] https://ec.europa.eu/growth/single-market/european-standards/notification-system_en#article24.
[22] https://www.cencenelec.eu/news-and-events/news/2021/pressrelease/2021-10-21-jrc-cen-cenelec-renewed-cooperation/.

nationale standardiseringsorganer om deres anerkendelse som strategiske partnere i forbindelse med standardisering.

2.4 SMV'ers adgang til standarder (artikel 6)

I henhold til forordningens artikel 6, stk. 3, skal de nationale standardiseringsorganer udarbejde en årlig rapport om deres aktiviteter for at fremme og lette SMV'ers adgang til standarder og standardudviklingsprocedurer. Dette omfatter også rapportering om udveksling af bedste praksis med henblik på at øge SMV'ernes deltagelse (dvs. forordningens artikel 6, stk. 2). Den undersøgelse, der understøtter denne rapport, indeholder præcise statistikker om dette emne[23] og viser antallet af nationale standardiseringsorganer, der gør det muligt at repræsentere den relaterede kategori af interessenter, jf. nedenstående tabel. For eksempel viser den første værdi i tabellen (29/33), at 29 nationale standardiseringsorganer gjorde det muligt for SMV'er at være repræsenteret i CEN ud af de 33, der var knyttet til denne ESO.

Interessenter/ESO/år	CEN				Cenelec				ETSI			
	2016	2017	2018	2019	2016	2017	2018	2019	2016	2017	2018	2019
SMV'er	29/33	30/34	31/34	31/34	29/33	30/34	31/34	31/34	28/39	29/39	29/39	30/39
Forbrugere	25/33	24/34	25/34	25/34	20/33	20/34	22/34	22/34	26/39	27/39	27/39	27/39
Interessenter på miljøområdet	24/33	24/34	26/34	26/34	18/33	20/34	23/34	23/34	22/39	23/39	23/39	23/39
Sociale interessenter	21/33	20/34	23/34	22/34	17/33	18/34	20/34	20/34	19/39	20/39	20/39	20/39

Det er værd at bemærke, at det samlede antal tilknyttede nationale standardiseringsorganer i nogle tilfælde er meget højere end antallet af EU- og EØS-lande. Dette skyldes, at ESO'er medtager nationale standardiseringsorganer uden for EU og uden for EØS i deres udviklingsprocesser.

En bemærkelsesværdig oplysning i undersøgelsen er, at de nationale standardiseringsorganer i CEN og Cenelec "*har ydet flere og mere specielle satser til SMV'er for deltagelse i standardiseringsaktiviteter mellem 2015 og 2019, mens ETSI's nationale standardiseringsorganer oplevede en faldende tendens med hensyn til sådanne særlige satser*". Om dette spørgsmål hedder det også i ETSI-rapporten fra 2019[24]: *"ETSI opererer ikke efter princippet om national delegation, så deres [SMV'ers] deltagelse i ETSI's tekniske organisation og arbejde sker direkte gennem deres medlemskab af ETSI [...]. Kun under den offentlige godkendelsesproces skal disse interessenter indsende deres bemærkninger via ETSI's nationale standardiseringsorganer*".

[23] https://doi.org/10.2873/504681.
[24] https://ec.europa.eu/docsroom/documents/44751.

2.5 Offentlige myndigheders deltagelse i europæisk standardisering (artikel 7)

Med henblik på gennemførelsen af forordningens artikel 7 er der kun få systematiske og officielle oplysninger i rapporterne til Kommissionen om de offentlige myndigheders inddragelse i standardiseringsaktiviteter. Rapporter fra ESO'erne[25] henviser typisk til aktion 4 og 9 i JIS[26] som egnede øvelser. Da der ikke foreligger præcise data, kan et overvågningsinstrument overvejes i fremtiden.

2.6 Det årlige EU-arbejdsprogram for europæisk standardisering (artikel 8)

I overensstemmelse med artikel 8 har Kommissionen vedtaget årlige EU-arbejdsprogrammer for europæisk standardisering[27]. Med de årlige EU-arbejdsprogrammer for europæisk standardisering giver Kommissionen ESO'erne retningslinjer for arbejdet med standarder og standardiseringspublikationer, og for hvordan man kan styrke inddragelsen af små og mellemstore virksomheder og samfundets interessenter i processen. Dette dokument er gradvist blevet udformet med henblik på at give en prioritering af EU's politikker med henblik på at skabe en følelse af orientering og forventninger set ud fra det politiske beslutningstagerperspektiv og også give bedre vejledning til standardiseringsinteressenter med hensyn til gennemførelse.

2.7 Standardiseringsanmodninger (artikel 10)

I 2015-2019 udstedte Kommissionen 35 standardiseringsanmodninger med yderligere ni i 2020. Ud af disse 44 standardiseringsanmodninger blev seks afvist (13,6 %). ESO'erne har ofte rapporteret om følgende årsager til afvisning: uenighed om visse ønskede standarder, uenighed om visse krav i standardiseringsanmodningen, uenighed om, at visse ønskede tekniske specifikationer er nødvendige til støtte for et specifikt væsentligt krav eller uenighed om de frister, der er fastsat for levering af de ønskede standarder.

Afvisningen af standardiseringsanmodninger kan have betydelige konsekvenser for i) gennemførelsen af et retfærdigt og effektivt indre marked, ii) erhvervslivets konkurrenceevne, iii) sociale interessenters deltagelse og iv) Unionens teknologiske suverænitet. Det kan også føre til anvendelse af ikke-EU-standarder, hvor det måske ikke er klart, i hvilket omfang en inklusiv proces er blevet fulgt.

Med hensyn til gennemførelsen af standardiseringsanmodninger er det også sket, at kun en del af en standardiseringsanmodning blev gennemført, selv om CEN havde godkendt den[28].

2.7.1 Kommissionens støtte til efterkommelse af standardiseringsanmodninger (HAS)

Før 2018 var der en tjenesteydelseskontrakt ("New Approach Consultants" — NAC'er), der skulle hjælpe ESO'erne med at kontrollere, at udkast til harmoniserede europæiske standarder

[25] https://ec.europa.eu/growth/single-market/european-standards/notification-system_en#annual.
[26] Aktion nr. 4: Bedre kendskab til standardisering hos nationale offentlige myndigheder. Aktion nr. 9: Inklusivitet, gennemsigtighed og effektiv deltagelse af alle interessenter i det europæiske standardiseringssystem
[27] https://ec.europa.eu/growth/single-market/european-standards/notification-system_en#annual.
[28] For så vidt angår direktiv 2014/90/EU om udstyr på skibe har det ansvarlige tekniske udvalg på trods af CEN's accept af SB M/557 ikke gjort fremskridt med gennemførelsen heraf, for så vidt angår slanger.

var i overensstemmelse med Kommissionens anmodning. I henhold til denne kontrakt var succesraten for standardiseringsprodukter, der er nævnt i EUT, begrænset, og der blev akkumuleret et betydeligt efterslæb af ikkenævnte standarder. I marts 2017 opregnede Kommissionens interne database 596 ubehandlede harmoniserede europæiske standarder indsendt af ESO'erne. For at sikre en effektiv service i forbindelse med gennemførelsen af forordningen opfordrede Kommissionen til en ny tjenesteydelseskontrakt[29] ("HAS"). I forbindelse med gennemførelsen af det nye system lagde Kommissionen vægt på at løse nogle af de problemer, der var konstateret tidligere, og på at sikre:

- den frivillige karakter af tjenesten for ESO'erne, også i overensstemmelse med den tidligere NAC-ordning
- klar adskillelse af roller — konsulenter udarbejder eller forhandler ikke indholdet af harmoniserede europæiske standarder, men fokuserer på at vurdere, om harmoniserede europæiske standarder opfylder kravene i EU-retten
- adgang til sektorspecifikke tjenester, der kan vejlede om nye tvivlsspørgsmål, spørgsmål eller emner, der kan opstå i forbindelse med udarbejdelse af harmoniserede europæiske standarder og
- Kommissionens rolle i forbindelse med den endelige beslutning om at nævne harmoniserede europæiske standarder i EUT.

Kommissionen strukturerede HAS-konsulenternes arbejde på en sådan måde, at produktionen af harmoniserede europæiske standarder ikke forsinkes.

Siden driften af HAS-konsulentsystemet pr. december 2021 er efterslæbet af ikkevurderede og behandlede harmoniserede europæiske standarder, som ESO'erne har indsendt til benævnelse i EUT, blevet reduceret til blot to standarder fra 2018 og fem fra 2019, som i øjeblikket afventer en kommissionsafgørelse.

Pr. 9. december 2021 har Kommissionens kontrahent, der administrerer HAS-konsulenterne, modtaget 3 312 anmodninger om vurdering af udkast til harmoniserede europæiske standarder fra ESO'erne i henhold til 21 EU-retsakter, hvoraf 2 944 er blevet behandlet, og 368 ikke var berettigede[30]. På tværs af alle sektorer viste kun 27,58 % af HAS-vurderingerne sig at være positive[31], hovedsagelig på grund af manglende overensstemmelse med EU-retten, hvilket viser, at der skal investeres mere i udviklingen af standarder — f.eks. i de tekniske udvalg — således at arbejdet i højere grad er i overensstemmelse med de politiske og retlige krav.

2.7.2 Udarbejdelse og benævnelse af harmoniserede europæiske standarder

I 2016 og 2017 havde interessenterne rejst spørgsmålet om forsinkede benævnelser af visse harmoniserede europæiske standarder. Som følge heraf har Kommissionen overvåget de

[29] https://ec.europa.eu/growth/content/technical-assistance-area-harmonised-standards_en.
[30] F.eks. fordi der ikke er tale om harmoniserede europæiske standarder, eller fordi der er tale om overflødige ansøgninger.
[31] Bemærk: En enkelt standard vurderes fra to til fire gange, og hver gang tælles særskilt i denne statistik. Det viste tal er derfor ikke et tegn på de negative vurderinger, der forekommer på et sent tidspunkt.

forskellige faser af processen fra og med 2018, og de relaterede resultater indberettes hermed også for 2020.

I 2018-2020 modtog Kommissionen **1 247 harmoniserede europæiske standarder** til støtte for EU-lovgivningen. Heraf var **238** fornyede indberetninger af eksisterende harmoniserede europæiske standarder i henhold til nye forordninger. Nye indsendte standarder udgjorde derfor **1 009**, herunder **76** berigtigelser og **267** ændringer.

I den følgende analyse fokuserer denne rapport på de nye indgivelser, som blev fordelt pr. år og pr. ESO som følger:

Leverede harmoniserede europæiske standarder	**2018**	**2019**	**2020.**	**I alt**
CEN	231	216	129	576
Cenelec	134	161	104	399
ETSI	8	11	15	34
I alt	373	388	248	1009

Pr. 9. december 2021 er **576** harmoniserede europæiske standarder blevet nævnt i EUT, **17** er i gang med at blive nævnt, **371** er ikke blevet accepteret, og **45** afventer afgørelse.

Baseret på Kommissionens interne databaser, som interagerer med ESO'ernes IT-værktøjer, er mediantiden mellem CEN's, Cenelecs eller ETSI's vedtagelse af en harmoniseret europæisk standard og den formelle levering til Kommissionen med henblik på benævnelse i EUT 100 dage. Det betyder, at ESO'erne kan tage mere end tre måneder om at indsende en standard til Kommissionen, efter at den er gjort offentligt tilgængelig (dvs. tilgængelig for køb), inden Kommissionen kan begynde at vurdere og behandle den harmoniserede europæiske standard med henblik på benævnelse i EUT[32]. Den gennemsnitlige tid (i parentes i tabellen nedenfor) er meget højere på grund af nogle ekstreme tilfælde[33].

Mediantid (og gennemsnitlig tid) (dage) mellem ESO's vedtagelse og levering til Kommissionen	**2018**	**2019**	**2020**	**I alt**
CEN	75 (115)	105 (199)	70 (91)	83 (141)
Cenelec	218 (424)	189 (1 374)	82 (481)	186 (822)
ETSI	29 (27)	49 (58)	20 (29)	28 (38)
I alt	109 (224)	117 (683)	75 (251)	100 (407)

[32] Kommissionen kan ikke påbegynde sin egen interne behandling af harmoniserede europæiske standarder, før ESO'erne formelt har leveret dem til Kommissionen.

[33] Den store forskel for Cenelec skyldes den samlede indsendelse af visse gamle standarder og relaterede nyere ændringer. Da nogle af disse gamle standarder stammer fra 1990'erne, tager gennemsnittet hensyn til forsinkelser i indsendelsen, og derfor er resultaterne partiske. Navnlig kan de fleste standarder, der fører til disse store forsinkelser, henføres til resultater i henhold til Kommissionens standardiseringsanmodninger i lovgivningen om miljøvenligt design.

Med hensyn til Kommissionens egen behandling af harmoniserede europæiske standarder er mediantiden (gennemsnitstiden) fra ESO'ernes levering til Kommissionen til benævnelse i EUT[34] faldet støt, jf. nedenstående tabel. Den længere behandlingstid, som Kommissionen havde brug for i 2019, skyldtes ændringen af offentliggørelsesmetoden (fra C-udgaven af EUT til L-udgaven af EUT), hvilket krævede en overgangsperiode. Siden da har Kommissionen i væsentlig grad reduceret varigheden af sine egne processer. I 2020 og 2021 klarede Kommissionen sig bedre end i 2018 (da benævnelse af harmoniserede europæiske standarder i EUT stadig foregik efter procedurerne for offentliggørelse i C-udgaven af EUT).

	2018	**2019**	**2020**	**2021**
Mediantid (og gennemsnitlig tid) (dage) mellem levering til Kommissionen og benævnelse i EUT	238 (298)	292 (322)	228 (231)	108 (121)

2.8 Formelle indsigelser (artikel 11)

I 2015-2019 blev der fremsat i alt 20 formelle indsigelser mod specifikke harmoniserede europæiske standarder i overensstemmelse med bestemmelserne i forordningens artikel 11. Yderligere tre blev fremlagt i 2020[35]. Den gennemsnitlige varighed af en formel indsigelse (beregnet som tidsrummet mellem fremlæggelsen og beslutningen) er 1 084 dage, dvs. tre år.

2.9 Underretning af interesseorganisationer (artikel 12)

Kommissionen har oprettet et særligt websted[36] for de meddelelser, der er omhandlet i artikel 12.

2.10 IKT-specifikationer (artikel 13 og 14)

Mange af de mest almindelige IKT-tekniske specifikationer er på det seneste blevet udarbejdet af private fora og konsortier. Forordningens artikel 13 giver Kommissionen mulighed for at udpege IKT-tekniske specifikationer, der kan henvises til i forbindelse med offentlige indkøb. Dette giver mulighed for mere konkurrence på området og mindsker risikoen for fastlåsning til privatejede systemer. Der er offentliggjort en passende liste på Kommissionens websted[37].

Desuden sikrer fælles IKT-standarder interoperabilitet. Dette er blevet stadig vigtigere, da mange flere enheder forbindes med hinanden. Med meddelelsen om IKT-standardiseringsprioriteter[38] fra 2016 har Kommissionen foreslået at fokusere ressourcer og

[34] Dette dækker hele den tid, som Kommissionen har brug for til først at evaluere de harmoniserede europæiske standarder, den har modtaget fra ESO'erne, og derefter gennemføre den interne procedure, der fører til benævnelse af harmoniserede europæiske standarder i EUT.
[35] https://ec.europa.eu/growth/single-market/european-standards/notification-system_en#objections.
[36] https://ec.europa.eu/growth/single-market/european-standards/notification-system_en.
[37] https://ec.europa.eu/growth/single-market/european-standards/ict-standardisation/ict-technical-specifications_en.
[38] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX:52016DC0176.

fællesskaber til fastsættelse af standarder på fem prioriterede områder. Betydningen af IKT-standarder blev igen understreget i industristrategien fra 2020[39].

Der er oprettet en Europæisk Multistakeholderplatform for IKT-standardisering[40], som skal rådgive Kommissionen om spørgsmål vedrørende gennemførelsen af IKT-standardiseringspolitikken, herunder fastsættelse af prioriteter og fastlæggelse af specifikationer. Mere end 150 aktioner blev indkredset og grupperet i tematiske områder.

3 Finansiering af ESS (artikel 15, 16 og 17)

EU-finansiering af aktiviteter til ESO'er og bilag III-organisationer er defineret i forordningens artikel 15, 16 og 17.

I 2015-2019 beløb tilskuddene til standardiseringsaktiviteter fra EU sig til ca. 105,3 mio. EUR (85 mio. EUR tildelt ESO'erne og 20 mio. EUR til bilag III-organisationer). EU og EFTA medfinansierer en del af organisationernes omkostninger og aktiviteter. Tilskuddene ydes i form af drifts- og aktivitetstilskud. Driftstilskuddene bidrager til driftsbudgettet til gennemførelse af årlige arbejdsprogrammer med angivelse af de planlagte aktiviteter for hvert år i overensstemmelse med Kommissionens standardiseringsmål. Driftstilskuddene for perioden 2015-2019 dækkede en bred vifte af daglige aktiviteter. Tilskud til foranstaltninger finansierede specifikke aktiviteter til støtte for EU's lovgivning og politikker. I 2019 udgjorde tilskud til foranstaltninger 66 % af EU-støtten til de europæiske standardiseringsorganisationer og bilag III-organisationerne. Kommissionen følger op på gennemførelsen af de finansierede aktiviteter ved hjælp af rapporter fra de europæiske standardiseringsorganisationer.

Blandt ESO'erne har CEN været den største modtager og modtog ca. 71 % af den samlede finansiering til ESO'erne i 2015-2019, efterfulgt af ETSI (22 %) og Cenelec (7 %). Den samlede andel af den samlede EU-støtte til ESO'erne til driftstilskud og aktivitetstilskud har generelt været stabil i rapporteringsperioden.

Den finansielle støtte til bilag III-organisationerne har til formål at forbedre deres respektive interessegruppers inklusion i udviklingen af standarder og er samlet set steget i de seneste fem år. SBS og ANEC har modtaget de største andele (henholdsvis 42,5 % og 34,5 %) af den samlede EU-finansiering til bilag III-organisationer mellem 2015 og 2019. ECOS modtog 15,7 % af den samlede finansiering og EFS 7,3 %.

Med hensyn til forenklingen af finansieringen af ESS og reduktionen af den administrative byrde indførte Kommissionen i 2015 en mekanisme med faste beløb til finansiering af visse omkostninger inden for rammerne af deres tilskudsaftaler, f.eks. krav om persondage eller afholdte rejseudgifter. Denne mekanisme bidrog til at mindske den administrative byrde, der var forbundet med at skulle begrunde og registrere hvert enkelt tilfælde af sådanne

[39] https://ec.europa.eu/growth/industry/policy_en - industrial-strategy-2020.
[40] https://ec.europa.eu/transparency/expert-groups-register/screen/expert-groups/consult?do=groupDetail.groupDetail&groupID=2758.

omkostninger. En analyse viste imidlertid, at støttemodtagerne fortsat var usikre med hensyn til de registre, der var nødvendige for potentielle revisioner.

Med hensyn til rapporteringskrav opfatter interessenterne nogle af disse rapporteringsaktiviteter som besværlige. Udarbejdelsen af handlingsplaner og rapporter om driftstilskud er de mest tidskrævende opgaver med en lille stigning i de krævede persondage siden 2015. Selv om de indberettede data fra ESO'erne viser en stigning i den gennemsnitlige tid, der er nødvendig for at udarbejde forslag til aktivitetstilskud, viser de imidlertid en lavere gennemsnitstid for rapportering om aktivitetstilskud.

4 Konklusioner

Denne anden rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af forordning (EU) nr. 1025/2012 viser, at det europæiske standardiseringssystem er blevet forbedret på visse områder — f.eks. med hensyn til nye IT-værktøjer — men at der er plads til forbedringer på forskellige områder. Dette gælder navnlig aspekter af inklusivitet, de nationale standardiseringsorganers rolle i ESS og tidspunktet for levering af harmoniserede europæiske standarder til Kommissionen, som illustreret ovenfor.

Med hensyn til behandlingstiden for standarder og standardiseringspublikationer skal både ESO'erne og Kommissionen fortsætte med at forbedre deres indsats for at øge effektiviteten på trods af Kommissionens nylige bestræbelser på i væsentlig grad at reducere sin vedtagelsestid til offentliggørelse af harmoniserede europæiske standarder.